

pesme

vjačeslav kuprijanov

ZAOSTALI LJUDI

Mrak
rada
glasine

Glasine
utiču
na ukuse

Ukusi
utiču
na poglede

U svetlosti takvih pogleda
kakva
svetlost

USPAVANKA

Spavaj.
U snu će
kroz tovrje srce
neopaženo proći noć.

Odneće sa sobom
senke osvitnih sumnji
taloge dnevnih uvreda
pahulje večernje brige.

Ujutro
ponovo će se u srcu javiti
svetlost,
možeš ponovo početi
da sumnjaš
na svetlosti.

ČUDA

Čuda
ne bivaju
zla
Zlo je
svakodnevno i rukotvorno
ono je gotovo zanat
koji je moguće
ne naučiti
samo
čudom
Čuda
nema
bez dobra

RAVNOTEŽA

Podignimo Evinu jabuku:
lep pad
iza koga je uzlet
strasti!

Podignimo Njutnovu jabuku:
lep pad
iza koga je uzlet
misli!

Most života
uzak je
nad bezdanom.

Da bi se išlo
i održalo
nosite po jednu jabuku
u svakoj ruci.

ZVEZDANE POUKE

Zvezde na nebu
prelaze
iz spektralne klase
u klasu

a to je malo: prosto
privid
privid
privid

treba još grejati
privlačiti
to je malo: prosto
zvezdana veličina

treba još proneti svetlost
kroz magline i oblake

ne prosto stajati i hladiti se
nego izlaziti i sjati

Ne prosto kružiti
nego sam stvarati atmosferu
povoljnu za život

Neka su blagoslovene
one svetlosne godine
kad zvezde
uče
da budu sunca

NENAORUŽANIM OKOM

Gledajući sa zemlje
na zvezde,
ja ne verujem
da je ikoja zvezda —
večni oganj —
spomenik
nepoznatoj planeti.

Nadam se
da se ničiji život nije ugasio
radi njihova dalekog sjaja,
da niko nije izgoreo u tami
radi njihovog visokog ognja,
da niko
nikome
nije oduzimao zemlju
radi njihovog
bezvazdušnog
prostranstva.

NOĆNO NEBO

Noćno nebo
nad nama —
to je dnevno
nebo nebesnika:
zvezde su
fenjeri
u rukama bezbrojnih
Diogena
na beskrajnom putu
u traženjima
Čoveka.

SPOMENIK MAMUTIMA

Jadni,
jadni mamuti!
Uzalud smo ih istrebili.
Njihova koža bila je previše gruba.
Njihovo meso bilo je previše tvrdo.
Kljove im nisu bile baš tako lepe.
Prosto smo mi bili primitivni,
a sad smo sve shvatili,
sada ćemo
pronaći sve mamute
do poslednjeg
i zajedno sa drevnim kipovima
naivno zalutalih lovaca
postavićemo skupe kosture
na zaslužene
pijedestale.

SEMINAR ZA PESNIKE U ŠVERINU

1972

Savremeni pesnici u starom zamku
uživljavaju se u viteška osećanja,
upoznaju dijalektiku zavojitih stepenica,
treniraju se u surdokamerama kula
na imunost prema slonovači.

Noćna oluja: munje se
utiskuju u visoko-
voltno pamćenje, da bi oživljavale

ozarenjima

u budućnosti
bez oluja

*

Male tragedije dešavaju se
s malim Mocartom:
on svira u maloj dvorani
gde je slušalaca malo,
pa ni oni se u muziku
mnogo ne razumeju;
ipak
sitna zavist izjeda
malog Salijerija,
on ubacuje malčice otrova
Mocartu u torbu
u koju mu bacaju komadiće hleba;
otrova dostaje
upravo toliko
da bi Mocart shvatio
kako nekog izjeda
sitna zavist;
izmičući od nje
on počinje rasti:
i evo već pravi Mocart
svira u velikoj dvorani
za velike poznavaoce lepih uzbuđenja —
i sad je već u svakome,
možda, Mali Mocart
ili Veliki Salijeri...

IGRA ŽMURKE

Sve je hladnija smrt
od hladnog oružja
sve vrelija
od vatrenog

Ljudi se
kao deca
igraju sa smrću
vezanih očiju

Viču joj
hladno
vruće

Kao da je tako važno
u koju od strana pakla
odlazi
toplina života

METAFORA

Dani lete

Noći su skladišta
gde su ostavljena
njihova krila

VREME

O meni sve vreme tvrde
da me nema
a ja idem
stalno
tako je
ustanovljeno

Ne čekam one
koji me ne nalaze
odlazim od onih
koji hoće da me provedu
tek onako
tako je
ustanovljeno

Ostajem s onima
s kojima se osećam
svojim
s onima
u čijim zaljubljenim srcima
postoji i moja skazaljka
Moja nezadrživost je
u mojoj dostupnosti
tako je
ustanovljeno

*

Epidemija
slobode:

Najopasnije
kliconoše su
ljudi
koji su preboleli
ljubav

*

Čoveka s nožem
ne uzbuduje
kakve misli
sazrevaju
u glavici luka

i šta će tu
suze

ČUTANJE

Mi čutimo
da ne narušimo
čutanje

Vi čutite
zato što ste već
sve
kazali

Oni čute
zato što nemaju šta
da odgovore

Dajte da porazgovaramo
o tome
o čemu smo
tako dugo
čutali

SMEH

Smejem se
sebi
zato što čujem
kako se
nama smeju

Smeju se nama
zato što vide
čemu se mi
smejemo

Tužniji od svih je onaj
ko hoće
poslednji da se smeje

Smešno je
čekati
tako dugo

SUSRET

Zdravo,
moja stara pesmo!
Gde si se gubila?
Poznajesh li me?

Kako sam, bespomoćno
mlad
u svakom tvome stihu...

S ruskog: Petar Vujičić